

מ"ת 24170/10-15 - המבקשת, מדינת ישראל נגד המשיב, ה ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

21 אוקטובר 2015

מ"ת 24170-10-15 מדינת ישראל נ'
(עציר)

תפ 24124-10-15

בפני כב' השופטת נעה תבור

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

ה ג (עציר)

המשיב

נ ו כ ח י מ :

עו"ד אביב בר-אור

:

ב"כ המבקשת

עו"ד ברכה מור

ב"כ המשיב :

המשיב הובא ע"י השב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המשיב והמתלוננת הם בני זוג. על פי עובדות כתב האישום נטען כי חמתו של המשיב נאורה לאחר שאשתו קיבלה שיחת טל' ומן העבר השני של הקו נשמע קול גבר. נטען כי בתגובה לכך תקף המשיב את המתלוננת, הצמיד אותה לקיר וסטר על לחיה. עוד נטען כי המשיב איים על המתלוננת ודרש לדעת מי הוא אותו אדם שהתקשר ותוון שהוא מבהיר כי אינו חושש מהמשטרה. נטען כי המשיב תקף את המתלוננת בהמשך הדברים במכת קסדה לראשה.

עוד נטען כי לאחר דברים אלו, שב המשיב ותקף את המתלוננת בעת שישנה כשהוא הולם באגרופו ברגלה. לאחר מכן השליך שעון זכוכית שפגע ברגלה והכה אותו בפניה.

הסנגור טוען לחולשה ראיתית בשל סתירות כאלו ואחרות בחומר החקירה.

עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי קיימות ראיות לכאורה. הלכה ידועה היא כי בשלב זה נבחנות הראיות הגולמיות ולא נקבעים ממצאים מהימנות ביחס למי מהגרסאות. רק כאשר קיימות סתירות ופרכות גלויות העולות מחומר החקירה, יש בהן כדי להשפיע על עוצמת הראיות. כתב האישום שבפני מבוסס על הודעתה של המתלוננת, הודעה זו מפרטת מכלול

הנתונים כפי שמתוארים בכתב האישום, חיזוק מסוים לאמור בהודעה נמצא בסימנים בהם הבחין החוקר וצוינו בהודעה גופה ותייעוד חבלות בחומר החקירה. עוד יש לציין כי בדו"ח פעולה של רס"ל אמינוב אריאל נמסרה תלונה באופן מידי לשוטר כאשר הגיע למקום. ברקע לדברים יש לציין כי לא המתלוננת היא שהזמינה את המשטרה ועל כן טענות עלילה כפי שנטענות על ידי הסנגור אינן זוכות לחיזוק בשלב ראשוני זה בחומר הראיות.

אני ערה לכך שבדו"ח הפעולה צוינה אלימות באמצעות מקל של מטאטא, אולם לא מצאתי כי שינוי זה הוא הסתירה שדי בה להצביע על שחרורו של המשיב לאלתר.

מחומר הראיות ניתן להתרשם בבירור מחששה של המתלוננת מפני המשיב. בנסיבות אלו כל חלופה שתוצא צריכה להבטיח גם מניעה של שיבוש הליכי המשפט וגם הגנה על שלומה של המתלוננת.

החלופה שהוצגה עתה כוללת פיקוח על ידי שני אנשים עובדים. כמו כן מדובר בחלופה בקרבת מקום לכתובתה של המתלוננת. הטענה כי המתלוננת עזבה את בית המגורים לבית הוריה אינה מהווה נ ימוק לשחרורו של המשיב לקרבת מקום מגוריה הקבוע של המתלוננת. אין בהחלטת שחרור כדי למנוע מהמתלוננת לחזור על שגרת חייה.

עוד יש לציין כי פיקוח על ידי אנשים עובדים לא יוכל להוות פיקוח מתאים לאורך זמן כפי שנדרש במקרים מסוג זה.

אפשר ואהיה נכונה להורות על שחרור גם ללא התערבות של שירות המבחן, ואינני מכריעה בכך באופן סופי בשלב זה, אולם בכל מקרה חלופה מוצעת צריכה להיות מרוחקת וכוללת פיקוח אפקטיבי שיוכל להשיג את תכלית המעצר לאורך תקופה ממושכת של ניהול ההליך הפלילי.

נדחה להמשך דיון ליום 29.10.15 בשעה 09:00.

המשיב יישאר במעצר עד להחלטה אחרת ויובא למועד הדיון באמצעות השב"ס.

אני מאפשרת למשיב 3 שיחות טלפון, על חשבון המדינה, לרבות טלפונים סלולאריים.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור , שופטת